

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Het OCMW Begijnendijk

tegen

Morse Press VOF, Morsum Magnificat en de heer Erik Verbeek, journalist

Met een brief van 5 december 2007 dienen voorzitter Lisette Verbeek en secretaris Peggy Baeten namens de raad van het OCMW Begijnendijk klacht in tegen Morse Press VOF, Morsum Magnificat en journalist Erik Verbeek. Aanleiding zijn berichten van Erik Verbeek over het OCMW Begijnendijk die vanaf september 2007 in de nieuwsbrief Morsum Magnificat zijn gepubliceerd. Met brieven van 12 december 2007 wordt op de klacht geantwoord door journalist Erik Verbeek en door zaakvoerder A. Van der Zande van Morse-Press VOF. Het OCMW Begijnendijk repliceert hierop met een brief van 3 januari 2008. Met brieven van 13 en 14 januari 2008 stuurt journalist Erik Verbeek nog een uitvoerig standpunt over de zaak. Hierop wordt door het OCMW Begijnendijk geantwoord met een brief van 6 februari 2008. Zaakvoerder Van der Zande en journalist Verbeek sturen daarop nog ieder een brief gedateerd op 24 februari 2008. Beide partijen hebben ook een reeks stukken bezorgd aan de Raad voor de Journalistiek.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 15 april 2008. Namens het OCMW Begijnendijk verschenen waarnemend secretaris Ann Van Gelder en jurist Jozef Feyaerts. Erik Verbeek is in persoon verschenen, samen met Adriana Van der Zande, zaakvoerder van Morse-Press.

DE FEITEN

Morse Press VOF is de uitgever van de nieuwsbrief Morsum-Magnificat, die zowel gedrukt als online voor betalende abonnees verschijnt. Erik Verbeek is journalist en hoofdredacteur van de nieuwsbrief. In het najaar van 2007 verschenen in Morsum-Magnificat een vijftiental kritische artikelen over het OCMW van Begijnendijk. De artikelen handelden vooral over de manier waarop het OCMW twee steundossiers behandeld heeft, en er wordt felle kritiek geleverd op de voorzitter en de secretaris van het OCMW, alsook op bepaalde personeelsleden.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Het OCMW Begijnendijk voert aan dat Erik Verbeek, die voordien als bedrijfsleider actief was, een tijd financiële steun heeft genoten van het OCMW. Die steunverlening werd in september 2007 stopgezet. Verbeek had voordien al over het OCMW Begijnendijk geschreven, maar sinds de stopzetting van de steunverlening is de intensiteit en de agressiviteit van de artikelen alleen maar toegenomen. Verbeek levert daarin niet alleen kritiek op het handelen van de instelling, maar neemt ook nodeloos het privéleven van (gewezen) mandatarissen op de korrel en valt personeelsleden rechtstreeks aan. De campagne is dermate agressief, dat personeelsleden van de instelling onder druk komen te staan. De meeste van de artikelen hebben bovendien betrekking op zijn eigen zaak, en Verbeek bericht er dus over als rechter en partij. Terwijl hij de negatieve beslissing van het OCMW heeft

aangevochten voor de arbeidsrechtbank, gebruikt hij zijn publicatie om voor zijn eigen zaak op te komen.

Journalist Verbeeck en zaakvoerder Van der Zande betogen vooreerst dat het OCMW geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de opname van een recht van antwoord te vragen. Voorts wijzen zij erop dat het OCMW ook een klacht tegen Verbeeck heeft ingediend bij het parket wegens laster en eerroof, en dat de behandeling van het geschil bij de Raad voor de Journalistiek daarom moet worden uitgesteld. Wat de inhoud van de artikelenreeks betreft, voert Verbeeck aan dat zijn eigen ervaring met het OCMW alleen maar bevestigt wat hij over een ander dossier van steunverlening vernomen heeft, en waarover hij ook geschreven heeft. Verbeeck ontkent dat hij onnodig privégegevens over de voorzitter van het OCMW heeft bekend gemaakt. Als sommige lezers uit zijn artikel opmaken dat de OCMW-voorzitter een relatie heeft gehad met de burgemeester, dan is dat voor hun rekening, want hij heeft dat nooit geschreven. Verbeeck en Van der Zande ontkennen formeel dat het de bedoeling is geweest om het OCMW onder druk te zetten.

BESLISSING

Het staat eenieder vrij om de wijze te bepalen waarop hij wil reageren op bepaalde berichtgeving. Dat het OCMW Begijnendijk geen gebruik heeft gemaakt van het recht van antwoord, belet de instelling niet om zich te wenden tot de Raad voor de Journalistiek. Het feit dat het OCMW Begijnendijk eveneens een klacht heeft ingediend bij het gerecht, is geen reden om de behandeling van de zaak voor de Raad voor de Journalistiek uit te stellen, aangezien de Raad voor de Journalistiek niet te oordelen heeft over de eventuele strafrechtelijke implicaties van de zaak, maar enkel over de eventuele inbreuken op de journalistieke ethiek.

De klacht bevat twee onderdelen.

1. Vermenging van berichtgeving met persoonlijke belangen

Artikel 2 van de code van journalistieke beginselen (1982) bepaalt: *‘De feiten moeten onpartijdig verzameld en weergegeven worden’*. Deze vereiste houdt een zekere afstandelijkheid in ten aanzien van het onderwerp van de berichtgeving. Journalist Verbeeck schrijft echter een artikelenreeks over dossiers waarbij hij rechtstreeks betrokken en belanghebbend is, hoewel geregeld de indruk wordt gewekt dat een andere de pen heeft gevoerd. De indruk van partijdigheid bij de berichtgeving wordt nog versterkt door het voortdurend herhalen van dezelfde beweringen.

2. Schending van de privacy

De artikels bevatten gegevens over de OCMW-voorzitter en over bepaalde personeelsleden van het OCMW, die zelfs met de naam worden genoemd. Die gegevens waren niet nodig voor de berichtgeving. Het onnodig bekendmaken van deze gegevens, en het voortdurend herhalen ervan in het geval van de OCMW-voorzitter, vormen een inbreuk op de beroepsethische plicht om de privacy te respecteren. Artikel 6 van de Code van journalistieke beginselen (1982) bepaalt: *‘De uitgevers, de hoofdredacteuren en journalisten moeten de individuele waardigheid en privacy respecteren (...)’*, en plicht 6 van de Verklaring der plichten en

rechten van de journalist (1971) luidt: *'Zich ertoe verplichten het privéleven van de personen te eerbiedigen'*.

Om die redenen is de raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond in haar beide onderdelen

Brussel, 19 juni 2008